

En vinner som liker å dele

Fra venstre: Ordfører i Trondheim Kent Ranum, nyslått direktør i TKM og NKIM Ingrid Lunnan, styremedlem i Lørck Schive Kunstpris Ruben Steinum, og prisvinneren Silje Linge Haaland. Foto: Gustav Lian/TKM.

Publisert nov 18 2025 - 12:30

Silje Linge Haaland ble lørdag mottaker av en av Europas største kunstpriser. Selv legger hun mest vekt på lek, samarbeid og trygge rammebetingelser i kunsten.

JOURNALIST
HANNA MALENE LINDBERG

Lørdag klokka 13:00 samlet kunstinteresserte trøndere seg i foajeen ved Trondheim Kunstmuseum for å finne ut hvem som var mottakeren av Lorck Schive Kunstpris for 2025. Den oppmerksomme publikummer fikk allerede før seremonien begynte et pek – på trappeplatået satt musikerne Vera Dvale og Christian Dugstad og produserte esoteriske toner. Disse to har gjennom flere år lydsatt verkene til kunstneren som fikk prispotten på 500 000 kroner – Silje Linge Haaland.

Juryens begrunnelse ble lest opp av styremedlem i Lorck Schive Kunstpris, Ruben Steinum. Her ble det understreket hvordan tekst og språklig lek spiller en stor rolle i Linge Haalands kunstnerskap. Også Linge Haaland trakk frem leken i sin takketale. Der fortalte hun om å vokse opp på en liten øy, hvor hun hadde det både «trygt og fint, trangt og konservativ,» og hvor hun fant hun ro i to ting: Å lese og leke. Særlig glede fant hun i bøker som tok henne på alvor, selv om hun var barn, og å ta leken på alvor, selv om det var lek. Da hun var seks år gammel lovet hun seg selv å aldri slutte å leke, noe hun sa hun ville sett på som for naivt å dele for ti år siden: «Men i møte med verden slik den er i dag, ser jeg ikke lenger på dette som banalt.»

Silje Linge Haaland under talen på lørdag da hun mottok en av Europas største kunstpriser. Foto: Gustav Lian/TKM.

Økosorg og raknende idéer

I årets prisutstilling har Linge Haaland både produsert et åttekanals videoverk hvor hun kombinerer materialet hun selv har filmet med sekvenser produsert av en kunstig intelligens som genererer film fra tekst. Denne har hun gitt komplekse tekster som filosofi og poesi iblandet nyhetsartikler, for å se hvor idématerialet kollapse visuelt. I et tilstøtende rom har hun innkapslet planter i epoxymaterialet i verket *Til ungane: Me heller lim over plantene for at dei skal bli verende hos dåke*. Juryens begrunnelse understreker hvordan Linge Haalands kunstnerskap “gir fysisk form til våre visjoners og oppfatningers fragmenterte natur”, og at hennes kunstnerskap fanger tidsånden idet «personlige observasjoner møter refleksjoner over de geopolitiske og teknologiske utfordringene vi står overfor i dag.»

Fellesskap og deling

Linge Haaland oppsummerte konkurranseaspektet slik: «Vi vet det ikke går an å konkurranseutsette kunst, men et verk kan være grunnlag for en feiring,» og understreket viktigheten av det kunstneriske fellesskapet hun har opplevd i utmeislingen av årets prisutstilling med Anawana Haloba, Marthe Ramm Fortun og Toril Johannesen.

Når Kunstavisen spør hva Linge Haaland skal bruke pengene på er planen klar: «Jeg skal investere i kunstnerskapet mitt ved å få en stabil ateliersituasjon. Jeg har flyttet 23 ganger de siste 15 årene.»

I dag arbeider Linge Haaland side om side med hund, høner og en grevling under gulvet, og det er dette atelierfellesskapet hun vil gi fastere rammer.

Idet bløtkaken med marsipanlokk ble rullet ut bemerket Linge Haaland at hun som aldri har giftet seg fikk ta dette som en erstatning. På min kommentar om at hun her ikke må dele oppmerksomheten kontrer hun fort: «Jeg liker å dele. Det var også derfor jeg leste opp dikt som en del av takketalen. Jeg får dele dette med diktene, og med musikerne mine.»